

er vel flere Grunde, men særlig er der den, at de ikke have haft den fornødne Driftskapital og ikke have haft Adgang til billige Laan, hvorved de kunne komme i Besiddelse af Redskaber og Fartøjer, som kunne benyttes til at gaa ud paa det store Hav langt fra Kysten for der at opfiske noget af Havets Rigdomme. Om end dette Forslag ikke i fuldt Maal afhjælper denne Mangel, som vore Fiskere hidtil have lidt under, bidrager det dog i meget væsentlig Grad dertil. Og det indeholder foruden dette det Fremskridt, at man her udlaaner direkte til Fiskerne og til Fiskeriforeningerne, og at Laanene blive betydelig større, end de have været før.

Man kan vist let blive enig om, at dette første Afsnit af Loven godt kan ordnes fra Ministeriet, saa at det ikke er nødvendigt, at der skal være noget Mellemlid mellem Ministeriet og vedkommende Fisker, som ønsker et Laan. Derimod kan der være delte Meninger om, hvorvidt netop de Tal, som ere foreslaaede, passe, f. Eks. dette, at man skal have et Fartøj til en Værdi af mindst 4,000 Kr. for at faa et Laan. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det kunde være heldigt, om vi fik denne Sum sat noget ned, f. Eks. til 2 à 3,000 Kr., ligesom jeg ogsaa mener, at det kunde være heldigt at sætte en Grænse opad for, hvor højt Laanet maa gaa. Jeg vilde f. Eks. antage, at 10 à 12,000 Kr. vilde være passende. I alt Fald er der fra Fagmænds Side sagt til mig, at de Typer af Fiskefartøjer, som bruges, koste mellem 2 og 10,000 Kr., og at det er dem, der ere særlig formaalstjenlige til Udførelsen af dette Fiskeri, her er Tale om. Endvidere kunde jeg ønske, at der blev tilføjet den Bestemmelse, at man ikke alene kunde faa Laan til Fartøjer, men ogsaa til Ishuse og Konserveringsanstalter. Særlig paa Fiskepladser ved Vestkysten og muligvis ogsaa andre Steder er det ikke uden Betydning, navnlig ved Sommertid, at man har Ishuse. Ogsaa Konserveringsanstalter har det sin Betydning at faa oprettet paa større Fiskepladser, og dette er ofte forbundet med en større Udgift, end Fiskerne paa vedkommende Plads ere i Stand til selv at overkomme. Endvidere vilde det være heldigt, om Forslaget fik den Tilføjeelse, at Laanene kun tilstaas Fiskere og

Sømænd, der selv deltage som interesse-rede i Driften og udelukkende til Fartøjer, som ejes af disse. Man har ment, og det er udtalt, efter at Forslaget er kommet frem, at naar Laanene bleve saa store, som der her er Tale om, nemlig til Fartøjer fra 4,000 Kr. og opad, kunde det have den Fare, at andre end Fiskere optage Dele af Kapitalen, saa at man derved udelukkede de selvstændige mindre Fiskere fra at faa Del i Laan i størst mulig Udstrækning. Det kunde derfor maaske være praktisk at faa tilføjet en Bestemmelse, som udelukkede al Frygt i den Henseende. Med disse Ændringer er jeg overbevist om, at det første Afsnit af Forslaget vil blive hilst med Glæde og komme til at gøre stor Gavn, ikke alene for vore Fiskere, som direkte faa Gavn af det, men ogsaa for Landet i det hele. Det vil have ikke ringe nationaløkonomisk Betydning, at vi faa en Del mere af Havets Rigdomme her ind i vort Land, end hidtil har været Tilfælde.

Det andet Afsnit af Loven angaar Laan til Fiskeriforeninger, givne efter samme Princip som det, hvorefter der gives Laan til vore landøkonomiske Forskudsforeninger. Dette Afsnit af Lovforslaget maa man ogsaa hilse med Glæde, idet man derved kommer bort fra at give Laanene til Kommunerne saaledes, at disse atter skulde udlaane Beløbene til Fiskerne. Det er meget rigtigt blevet udtalt fra mange Sider — særlig er det under Finanslovens første Behandling blevet udtalt meget stærkt og bestemt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) —, og det er ogsaa omtalt her i Motiverne til Lovforslaget, at det har vakt megen Utilfredshed blandt Fiskerne, at de først skulde gaa til Kommunerne og bevæge dem til at optage Laanet. Naar man gaar den Vej, som her er foreslaaet, animerer man endvidere Fiskerne til at slutte sig sammen, og derved komme de mere til at føle sig økonomisk solidariske med hverandre, end nu er Tilfældet, og dette er ganske sikkert ogsaa heldigt, ikke alene for Laanenes Skyld, men for Fiskeriet i Almindelighed. Imidlertid, til Trods for, at dette Afsnit af Loven har de Fordele, jeg her har antydet, vil det alligevel ikke vække saa stor